

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

19 MARÇ 2020 - SOLEMNITAT DE SANT JOSEP / C - NÚM. 2

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera

2Sa 7, 4-5a.12-14a.16

El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare

· Salm responsorial

Sl 88

R. La dinastia de David es perpetuarà

· Lectura segona

Rm 4, 13.16-18.22

Esperà i cregué contra tota esperança

· Evangeli

Mt 1, 16-24

Josep es despertà i complí el que l'àngel del Senyor li havia manat

SANTORAL

Sant Josep, espòs de la benaurada Verge Maria

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Josefa Salicrú Vila

Pepita Sellés

Josep Saurí i Josep Maria Saurí

Josep Maria Alonso Soler

Manuel Avilés Dueñas

Mn. Josep Maria Tor

Josep Maria Maimí Fané

Josefa Fané Briera

Mn. Josep Benet Cantó

Mn. Josep M. Cardelús Pons

- Acció de gràcies:

Portem en el nostre cor a tots els Joseps i Josefines que coneixem.

Que el Senyor els guardi.

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, des de la parròquia us fem arribar la nostra salutació, fent arribar una abraçada ben forta a Mn. Pepe, que celebra el seu sant i a tots els Joseps i Josefines de les nostres comunitats i famílies.

Continuem el nostre confinament exterior, bo i descobrint aquesta obertura interior que cada cop esdevé més gran. Una obertura que ens està fent molt més solidaris. Ahir m'arribaven unes boniques paraules de Mn. Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que reflexionant sobre aquest moment ens diuen: «S'acosten temps complexos en què moltes persones se sentiran soles per raó dels aïllaments a què es veuran sotmeses, sobretot les persones grans i els mateixos malalts afegint més solitud al qui ja està sol. Però, alhora, pot fer néixer una solidaritat amb els qui en tenen cura. I així, si quan un es tanca en si mateix, descobreix l'angoixa, quan s'obre a l'altre descobreix la solidaritat. Qui sap? Potser d'aquest temps de prova, en pot sorgir una civilització de la solidaritat, que globalitzi la humanitat, que trobi maneres concretes de viure-la, que vegi la terra com la casa comuna dels éssers humans i on redescobrim de nou què vol dir que tots som germans».

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Mt 1, 16-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa». Josep es despertà i complí el que l'àngel del Senyor li havia manat.

COMENTARI

Avui fa vuit anys el Papa Francesc començava el seu ministeri com a bisbe de Roma, i ho feia amb unes paraules precioses que m'agradaria compartir, tot comentant l'evangeli d'avui. Deia: «Déu confia a Josep la missió de ser custodi de Maria i Jesús. Com exerceix Josep aquesta custòdia? Amb discreció, amb humilitat, en silenci, però amb una presència constant i una fidelitat total, malgrat que no ho entén. Des de la senzillesa acompanya als dos protagonistes de la història, Maria i Jesús, tant en els moments serens de la vida com els difícils i ho viu amb l'atenció constant a Déu, obert als seus signes, disponible al seu projecte, i no tant al propi. Nosaltres també hem de saber custodiar com Sant Josep. Com fer-ho? Doncs preocupar-se per tots, per cada un, amb amor, especialment pels nens, els ancians, els qui són més fràgils i que sovint es queden a la perifèria del nostre cor. És preocupar-se un de l'altre en la família. És viure amb sinceritat les amistats, que són un recíproc protegir-se en la confiança, en el respecte i en el bé. En el fons, tot és confiat a la custòdia de l'home; i és una responsabilitat que ens afecta a tots. Sigueu custodis dels dons de Déu».

Ja ho veieu, qui li ho havia de dir al Papa Francesc que vuit anys més tard aquesta bonica Europa estaria tancada a les seves cases custodiant els éssers que més estimem, els més fràgils, els nostres fills i els nostres avis. Aprofitem d'aquest temps de confinament per prendre consciència, amb senzillesa, del gran acte d'amor que estem fent seguint les normes dels i les nostres metges, infermers i autoritats, i continuem units per la força de la pregària.